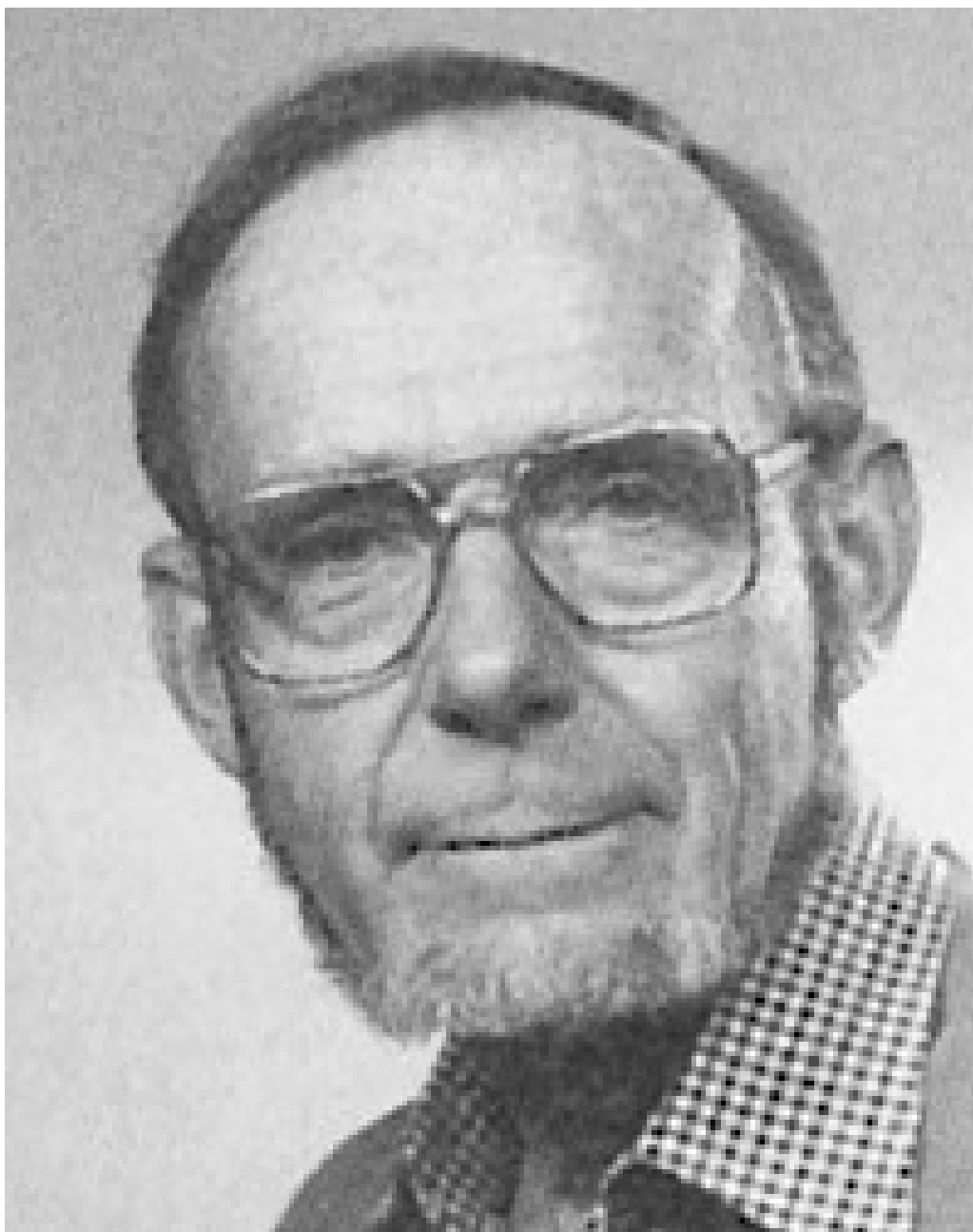

Minneord

OSS IMELLOM

Egil Borg ble født i Hordaland 17.2. 1925 og døde i Oslo 16.3. 2011, 86 år gammel.

Selv om døden er en uunngåelig del av livet, er det uendelig tungt å miste en som man er glad i og som man har følt seg sterkt knyttet til gjennom en stor del av livet.

Egil var lege og psykiater. Jeg føler meg knyttet til ham på to måter, nemlig som medarbeider i vårt felles yrke og som en god venn gjennom mange år.

Oslo helseråds avdeling for psykiatri ble opprettet i slutten av 1950-årene. I det kommunale vedtaket het det at avdelingen skulle «overta politiets befatning med de sinnssyke». Egil Borg og jeg jobbet sammen i den avdelingen i ti år fra 1962. I disse årene var denne avdelingen den eneste psykiatriske poliklinikken i Oslo, og arbeidet var sterkt preget av akutte kriser, da særlig sinnssykdom eller psykoser. Han mestret de faglige utfordringene på en utmerket måte. Hans væremåte skapte tillit hos pasientene og ro over situasjonen slik at en fornuftig behandling kunne iverksettes. Personalet besto i tillegg til legene også av sykepleiere, sosionom og psykolog. Egil ble godt likt av dem han jobbet sammen med og bidro til et godt samarbeid som var særdeles viktig for at avdelingens samlede innsats skulle bli vellykket.

Uten at vi den gang var klar over det, bidro vi til en utvikling som senere har preget norsk psykiatri, nemlig en reduksjon av behandling i sykehus og en vekst av behandling poliklinisk. I forbindelse med avdelingens 25-årsjubileum i 1983 var Egil redaktør for boken *Psykiatrisk poliklinikk i sentrum*, som beskrev denne utviklingen.

Egil Borg arbeidet i Oslo helseråds avdeling for psykiatri også i 1979 – 1989. Andre arbeidsplasser var Bærum kommune og Gaustad sykehus, og som pensjonist hadde han i noen år deltidstilling ved Kirkenes sykehus.

Han og jeg har vært gode venner også utenfor yrket. Vi har i over 30 år fra 1972 praktisert «samsvøm» – først i egnede offentlige bad i Oslo, senere på Soria Moria på Voksenkollen. De senere årene deltok også kollegene Inger og Harald Brun og Jarl Jørstad. Etter opphold i badstue og svømmehall hadde vi en hyggelig – ofte psykiatrisk preget prat – over en kaffekopp. Det var alltid fint å være sammen med Egil. Han var interessert i mange viktige sosiale emner. Han hadde en velutviklet humoristisk sans og en litt lavmælt lun selvironi som ga en god farge på hans verbale innsats. Jeg tror vårt siste samsvøm var i november 2004. Senere har Harald Brun og jeg besøkt Egil noen ganger på Grünerløkka sykehjem. Han smilte alltid opp når vi kom og vi hadde en hyggelig prat.

Til slutt: Egil Borg var for mange en god og trofast venn gjennom mange år, kort sagt, han var et godt menneske. Jeg lyser fred over hans minne.

Publisert: 20. mai 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0477

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 25. mars 2026.